

Sygn. akt: IX C 974/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2018r.

Sąd Rejonowy w Opolu IX Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Modrzejewska-Lasota
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2018 r. w Opolu

sprawy z powództwa **D. C.-Z.**

przeciwko (...) Sp. z o.o. w K.

o ustalenie

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1.817 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt IX C 974/17

UZASADNIENIE

Powódka D. Z. pozwem skierowanym ostatecznie przeciwko (...) Sp. z o.o.(...)siedzibą w K. wniosła o ustalenie, iż łącząca ją z pozwaną umowa o dostawę energii z dnia 09.11.2001r nie została skutecznie rozwiązana wobec braku materialnych podstaw ku temu, pobór energii przez powódkę jest legalny, obciążenie jej karami za nielegalny pobór energii jest pozbawiony wszelkich podstaw

Dodatkowo powódka wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając pozew powód wskazał, iż dnia 9 listopada 2001 r. zawarła z pozwaną umowę, której przedmiotem była sprzedaż energii elektrycznej. W 2014r powódka ustaliła, że jej zobowiązania wobec pozwanej wynoszą 693,64zł, a wpłaty- 958,27zł. Sumarycznie- nie istniał żaden dług. Strona pozwana nie dokonała rozliczenia z powódką, lecz rozwiązała umowę z dniem 20.11.2014r. Wypowiedzenie umowy nie zostało doręczone stronie powodowej- powódka dowiedziała się o tym z korespondencji stron. Pozwana uznawała pobór energii przez powódkę za nielegalny, gdyż następował on po wypowiedzeniu umowy Powódka zaprzeczała temu- uznawała, iż rozwiązanie umowy nie mogło nastąpić. Pozwana wezwała ją do zapłaty kwoty 10 477,35zł-, jako 5 krotność należności podstawowej. Powódka uiściła 2 095,47zł. – czyli należność podstawową, a odmówiła zapłaty pozostałej kwoty.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Przyznała, że strony łączyła umowa kompleksowa zawarta w dniu 9.11.2001r. Zawierając ww. umowę powódka zobowiązała się uiszczać na rzecz

pozwanego kwoty wyliczone zgodnie z systemem płatności przyjętym przez strony w umowie. Pozwana wykonała swoje świadczenia zgodnie z umową.

W związku z wykonaniem usługi i na podstawie powołanej umowy pozwany wystawił faktury nr (...). Powódka nie dokonała zapłaty za te faktury, więc pozwany wypowiedziała jej umowę. Pozwany skorzystał z uprawnienia umownego do szacunkowego określenia ilości energii elektrycznej dostarczonej powódce. Niższe niż wynikające z szacunku zużycie energii elektrycznej, nie miało znaczenia dla podstaw wypowiedzenia umowy, gdyż w chwili wypowiedzenia w październiku (...) powódka była dłużnikiem pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 9 listopada 2001 r. Zakład (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w O., działając na podstawie koncesji na przesył i dystrybucję oraz obrót energią elektryczną, zawarł z powódką D. C.- Z. umowę nr (...), której przedmiotem była sprzedaż energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych. Niniejszą umową, pozwana zobowiązała się do odbioru i kupna energii elektrycznej dla budynku mieszkalnego położonego przy ul (...) w B., a Zakład (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w O. do świadczenie usług przesyłowych i dostarczania energii elektrycznej dla ww. budynku. Pozwany jest następcą prawnym Zakładu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w O.. Zgodnie z § 6 ust. 1 umowy z dnia 9 listopada 2001 r. odczyty rozliczeniowe układu pomiarowo-rozliczeniowego i rozliczenia odbywać się miały w okresach, co 6 miesięcy. Litera b ust. 1 § 6 umowy stanowiła, że należności za usługi przesyłowe i energię elektryczną obejmujące dany okres rozliczeniowy, a w tym również faktury częściowe są w przypadku kolejnych faktur częściowych VAT – wyliczane przez dostawcę w oparciu o dotychczasowe zużycie energii elektrycznej w poprzednim analogicznym okresie rozliczeniowym. Jest to tzw. metoda szacunkowa. Zgodnie z §7 umowy dostawca mógł wstrzymać dostawę energii elektrycznej z uwagi na nieuregulowanie przez powódkę należności związanych z dostarczaną energią.

Dowód:

- umowa k 164-165
- odpis KRS k 143-152

Pozwany wystawił na rzecz powódki faktury VAT nr (...) z terminami płatności w dniach 14.08.2014r i 15.09.2014r. Powódka nie uiściła zapłaty za te faktury.

W grudniu 2014r zaległość za nieopłacone faktury wynosiła 693,64zł.

Dowód:

- zestawienie należności k 18

Dnia 10.10.2014r pozwany wypowiedział powódce umowę z dnia 9 listopada 2001r – z uwagi na nieuregulowanie należności. Wskazał, iż okres wypowiedzenia wynosi 1 miesiąc. Powódka nie odebrała pisma- zostało ono awizowane przez pocztę i zwrócone nadawcy. Nie uiściła też w terminie 1 miesiąca należności wynikających z faktur (...).

Dowód:

- wypowiedzenie umowy k 57-59

Pozwany wobec rozwiązania umowy podjął starania o wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej powódce. W tym celu złożył stosowny wniosek do Operatora Systemu Dystrybucyjnego. W dniu 27.11.2014r zlecono dokonanie demontażu licznika energii elektrycznej u powódki. W dniu 05.12.2014r odnotowano brak możliwości zdjęcia licznika z uwagi na zamkniętą posesję. W okresie od 2014r do 2016r świadek S. H. 5-6 prób demontażu licznika. Były one nieudane, gdyż budynek powódki był zamknięty.

W dniu 22.07.2016r świadek podjął kolejną próbę demontażu licznika, od której odstąpił z uwagi na bezpośredni atak skierowany na niego z strony domownika powódki.

- zlecenia i protokół kontroli k 60-63

- zeznania świadka S H. k 195 i świadka M. G. k 196

Następnie strony wymieniały pisma, w których przedstawiały swoje stanowiska> Pozwana w pismach tych wyjaśniała powódce datę, fakt i przyczynę wypowiedzenia umowy, a powódka twierdziła, iż umowa nie została wypowiedziana zasadnie. Pozwana wezwała powódkę do zapłaty kwoty 10 477,35zł-, za nielegalny pobór energii, a powódka uiściła na rzecz kwotę 2 095,47zł.

Dowód:

- pisma stron k 20, 24-28
- dokument rozliczeniowy k 22

Rzeczywista wartość zużytej przez powódkę energii elektrycznej za okres od 08.05.2014r do 20.11.2014r wynosiła 36,85zł brutto. Należność wedle prognozy wynikającej z treści § 6 ust. 1 umowy z dnia 9 listopada 2001 r. wyniosła 995,12zł. Nadpłatą ta uregulowano zaległe należności na kwotę 693,64zł.

Na dzień 03.08.2016r nadpłata wynosiła 264,63zł.

Powódka dokonywała nieregularnych i opóźnionych wpłat należności za okres od 12.2013r do 10.2014r. Pozwana w tym czasie wystawiła 17 blankietów do zapłaty. Powódka w 17.03.2013r uiściła kwotę 742,36zł, w dniu 03.06.2014r kwot 84,99zł i 82,16zł, w dniu 12.08.2014r kwot 220,94zł i 169,75zł. Następnie zaprzestała wpłat.

Dowód

- wpłaty k 18

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Brak jest podstaw do ustalenia, iż „łącząca strony umowa o dostawę energii z dnia 09.11.2001r nie została skutecznie rozwiązana wobec braku materialnych podstaw ku temu, pobór energii przez powódkę jest legalny, a obciążenie jej karami za nielegalny pobór energii jest pozbawione wszelkich podstaw”. Pozwana wykazała, bowiem, iż- zgodnie z treścią umowy z dnia 9 listopada 2001 r. odczyty rozliczeniowe układu pomiarowo-rozliczeniowego i rozliczenia odbywać się miały w okresach, co 6 miesięcy, a należności za usługi przesyłowe i energię elektryczną obejmujące dany okres rozliczeniowy, a w tym również faktury częściowe miały być- w przypadku kolejnych faktur częściowych VAT – wyliczane przez pozwaną w oparciu o dotychczasowe zużycie energii elektrycznej w poprzednim analogicznym okresie rozliczeniowym. Strony przyjęły, zatem tzw. metodę szacunkową w obliczaniu wartości energii.

Było to uzasadnione charakterem sprzedawanego towaru. Energia elektryczna jest produktem niematerialnym. Klient może zużyć dowolną jej ilość- dysponując układem odbioru energii lub też w danym okresie nie zużywać jej wcale. Rozwiązanie takie nie wiąże się, co do zasady z naruszeniem interesów klienta. Ma on, bowiem uiszczać zapłatę zgodną z prognozą i wówczas, gdy w danym okresie zużywa mniej energii, niż wynika z prognozy i wówczas, gdy zużywa jej więcej. „Wyrównanie” wartości wzajemnych świadczeń miało następować, co 6 miesięcy- po udostępnieniu przez klienta licznika do odczytu.

Innymi słowy: strony ustaliły, iż za energię klient będzie płacić wedle szacunków, a odczyty rzeczywistego zużycia będą dokonywane, co 6 miesięcy. Obowiązkiem powódki było, zatem- po pierwsze: uiszczać opłaty wedle prognoz, po drugie: umożliwiać odczyty rozliczeniowe układu pomiarowo-rozliczeniowego w okresach, co 6 miesięcy.

Powódka nienależycie wykonywała swoje zobowiązania umowne. Zapłaty należności za prognozy dokonywała z opóźnieniem, a zapłaty za faktury (...) nie uiszcila – nawet w dodatkowym terminie. Pozwana wypowiedziała jej, zatem umowę. Powódka nie starała się nawet wykazać w sprawie, iż wypełniła swój obowiązki umowne- tzn, iż dokonywała wpłat należności wedle prognoz. Skupiła się na wykazaniu, iż wartość zużytej energii w danym czasie była niższa niż prognozy i opłacone rachunki o kwotę

264,63zł. Tymczasem, co innego było sensem umowy stron: pozwana miała stale być gotowa do dostarczania powódce umowy, a powódka miała uiszczać zapłatę wedle prognozy w odstępach comiesięcznych i umożliwiać odczyty licznika co 6 miesięcy. Powódka nie wykonała umowy należycie (nie dokonywała regularnych wpłat zgodnych z prognozą), a zatem pozwana mogła ją wypowiedzieć i uczyniła to pismem z dnia 10.10.2014r. Pozwana wykazała, iż pismo to wysłała powódce przesyłką poleconą ze zwrotnym poświadczeniem odbioru (k 57-59). Było rzeczą powódki, dlaczego nie odebrała pisma.

Zgodnie z §7 umowy dostawca mógł wstrzymać dostawę energii eklektycznej z uwagi na nieuregulowanie przez powódkę należności związanych z dostarczaną energią.

Rację miała też strona pozwana wskazując na brak współdziałania ze strony pozwanej w wykonywaniu umowy. Zostało wykazane w sprawie, iż aż przez okres blisko dwóch lat (2014-2016) po rozwiązaniu umowy powódka ani nie wpłacała żadnej kwoty z tytułu dostawy energii ani nie udostępniała nieruchomości celem spisania stanu licznika przez pozwaną. Nie kontaktowała się z pozwaną w celu ustalenia ewentualnych innych niż umowne zasad współdziałania przy wykonywaniu umowy (podawanie stanu licznika drogą telefoniczną, ustalanie innych terminów czy czasokresów spisywania stanu licznika). Licznik znajdował się w środku budynku, pozwany bez współdziałania z powódką nie mógł dokonać żadnej kontroli- a powódka wiedziała, iż przez okres 2 lat żadnej zapłaty nie dokonała ani nie umożliwiła kontroli licznika.

Co do żądania ustalenia, iż obciążenie powódki „karami za nielegalny pobór energii jest pozbawione wszelkich podstaw”. art 3 pkt 18 ustawy z dnia 10 IV 1997 prawo energetyczne (j.t. Dz.U. z 2012 r. poz. 1059, ze zm.) przez nielegalne pobieranie paliw lub energii należy rozumieć pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy. Stan ten został w sprawie udowodniony- umowa z powódką została rozwiązana. Zgodnie z przywołanym art. 57 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy w razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności.

Skoro umowa stron została rozwiązana z zgodnie z jej postanowieniami i po 10.10.2014r powódka pobierała energię bezumownie- brak jest podstaw do ustalenia, iż opłaty naliczone przez pozwanego z tego tytułu są „pozbawione wszelkich podstaw”

O kosztach procesu należało – na podstawie art. 98 § 1 KPC – rozstrzygnąć z zastosowaniem zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Znajduje to uzasadnienie w fakcie, że powództwo-żądanie strony powodowej, zgodnie z wnioskiem strony pozwanej, zostało oddalone w całości. To więc strona powodowa uległa w zakresie całości swoich żądań i to ją winny ostatecznie obciążać koszty procesu, w tym koszty strony pozwanej.

Na koszty pozwanego składały się tylko koszty zastępstwa procesowego w postaci wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 1.800 zł (§ 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych { Dz.U. 2015 r., poz. 507} w brzmieniu pierwotnym {por. § 2 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1667)}) i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w postępowaniu sądowym.